

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο,

— να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (C(2013) 5666, 2013/448/ΕΕ, ΕΕ L 240, σ. 27), καθόσον με αυτό απορρίφθηκε, αφενός, η εγγραφή των περιλαμβανόμενων στο παράρτημα I, σημείο Α και σημείο Δ, εγκαταστάσεων με αναγνωριστικό κωδικό εγκαταστάσεως DE000000000001320 και EL-new-14220-0045 στον κατάλογο των καλυπτόμενων από την οδηγία 2003/87/ΕΚ εγκαταστάσεων τον οποίο υπέβαλε η Γερμανία στην Επιτροπή κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, και, αφετέρου, οι αντίστοιχες προκαταρκτικές ετήσιες ποσότητες δικαιωμάτων εκπομπής που πρόκειται να κατανεμηθούν δωρεάν στις εν λόγω εγκαταστάσεις·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τα ακόλουθα:

— Η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα, είναι αντίθετη προς την οδηγία 2003/87/ΕΚ και προς την απόφαση 2011/278/ΕΕ⁽²⁾. Επιπλέον, η απόφαση αυτή δεν συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας και με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, έχει ελαττωματική αιτιολογία.

— Στο μέτρο κατά το οποίο η απόρριψη του αιτήματος δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων υπέρ των εγκαταστάσεων της προσφεύγουσας στηρίζεται στο γεγονός ότι αυτή έτυχε εκ μέρους της Γερμανίας δωρεάν προσωρινής κατανομής δικαιωμάτων ως αντιστάθμιση μιας όλως εξαιρετικής καταστάσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η κατανομή αυτή δεν αντιβαίνει στην απόφαση 2011/278, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η Επιτροπή. Εν πάση περιπτώσει, η κατανομή δικαιωμάτων ειδικώς λόγω εξαιρετικών συνθηκών ως αντιστάθμιση υπερβολικών βαρών που οφείλονται στην εμπορία δικαιωμάτων καλύπτεται από τις εγγυήσεις του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα από τα θεμελιώδη δικαιώματα της επιχειρηματικής ελευθερίας και της ιδιοκτησίας, καθώς και από την αρχή της αναλογικότητας.

— Στο μέτρο κατά το οποίο η απόρριψη του αιτήματος δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων υπέρ των εγκαταστάσεων της προσφεύγουσας στηρίζεται στο γεγονός ότι αυτή έτυχε εκ μέρους της Γερμανίας δωρεάν προσωρινής κατανομής δικαιωμάτων για την παραγωγή συμπυκνώματος ψευδαργύρου σε υψικάμινο της προσφεύγουσας βάσει ορισμένης υποεγκαταστάσεως εκπομπών διεργασίας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς την απόφαση 2011/278 καθώς και ότι περιέχει αντιφατική και ανεπαρκή αιτιολογία.

— Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς τις επιταγές της χρηστής διοικήσεως κατά το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προ της εκδόσεως της αποφάσεως, δεν παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της.

(¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

(²) 2011/278/ΕΕ: Απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2011) 2772] (ΕΕ L 130, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2013 — Raffinerie Heide κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-631/13)

(2014/C 31/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Karpenstein, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο,

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (2013/448/ΕΕ, ΕΕ L 240, σ. 27), καθόσον με το άρθρο 1, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημείο Α, απορρίφθηκε, αφενός, η εγγραφή της προσφεύγουσας στον προβλεπόμενο κατ' άρθρο 11 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ κατάλογο και, αφετέρου, οι προκαταρκτικές ετήσιες συνολικές ποσότητες δικαιωμάτων εκπομπής που επρόκειτο να κατανεμηθούν δωρεάν στην εγκατάσταση της προσφεύγουσας με αναγνωριστικό κωδικό DE00000000000010·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος: Παράλειψη ασκήσεως διακριτικής ευχέρειας

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό, μεταξύ άλλων, ότι το σύστημα της Ένωσης για την εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για την τρίτη περίοδο εμπορίας (2013 έως 2020) δεν αποκλείει την κατανομή δικαιωμάτων σε ειδικές περιπτώσεις εξαιρετικών συνθηκών και δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωσή της να λαμβάνει υπόψη, κατά την έκδοση των αποφάσεών της, τα θεμελιώδη δικαιώματα των επιχειρήσεων και την αρχή της αναλογικότητας. Η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τα ανωτέρω και, ως εκ τούτου, δεν έλαβε υπόψη τη διακριτική ευχέρεια που της παρέχει το δικαίωμα της Ένωσης.

2) Δεύτερος λόγος: Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η απόρριψη από τις αρμόδιες εθνικές αρχές των συντελεστών κατανομής που αυτή ζήτησε συνιτά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλεί η προσφεύγουσα από τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Η προβαλλόμενη ελλιπής κατανομή δικαιωμάτων σε σχέση με την προσφεύγουσα συνιστά προδήλως δυσανάλογη και αντίθετη προς τους σκοπούς της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ανεπιχειρήσιμη μεταχείριση. Η δημιουργία συνθηκών ικανών να θέσουν σε κίνδυνο την ύπαρξη επιχειρήσεων, όπως της προσφεύγουσας, δεν είναι ενδεδειγμένη, αναγκαία ή πρόσφορη για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την οδηγία σκοπών.

(¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2013 — Arctic Paper Mochenwangen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-634/13)

(2014/C 31/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (Wolperstewende, Γερμανία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος S. Kobes)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης 2013/448/ΕΕ της καθής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (C(2013) 5666, ΕΕ L 240, σ. 27), καθόσον απορρίπτει την εγγραφή στον κατάλογο των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ, τον οποίο υπέβαλε η Γερμανία σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, της εγκατάστασης που αναφέρεται στο παράρτημα I, στοιχείο Α, με το αναγνωριστικό εγκατάστασης DE000000000000563, καθώς και τις αντίστοιχες προσωρινές ετήσιες ποσότητες δικαιωμάτων εκπομπής που πρόκειται να κατανεμηθούν δωρεάν στις εν λόγω εγκαταστάσεις,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσία τα εξής:

— Η προβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει, κατά το μέρος που προβάλλεται από την προσφεύγουσα, στην οδηγία 2003/78/ΕΚ και στην απόφαση 2011/278/ΕΕ (²). Η απόφαση αυτή δεν συμβιβάζεται επιπλέον με την αρχή της αναλογικότητας και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— Η προβαλλόμενη απόφαση 2011/278/ΕΕ δεν απαγορεύει μια συμπληρωματική προσωρινή κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής προς αντιστάθμιση αδικιών οφειλόμενων σε αντιζέοες συνθήκες. Εν πάση περιπτώσει, οι εγγυήσεις που παρέχει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα τα θεμελιώδη δικαιώματα της επιχειρηματικής ελευθερίας και της ελεύθερης ιδιοκτησίας, καθώς και η αρχή της αναλογικότητας, απαιτούν μια ιδιαίτερη κατανομή δικαιωμάτων σε περίπτωση αδικιών, ως αντιστάθμισμα για τις ανεπίτρεπτα μεγάλες επιβαρύνσεις που προκύπτουν από την εμπορία των δικαιωμάτων εκπομπής.

— Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι προσβάλλονται οι αρχές της χρηστής διοίκησης, κατά την έννοια του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πριν από την έκδοση της απόφασης δεν δόθηκε στην προσφεύγουσα καμία δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της.

(¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

(²) Απόφαση 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εφαρμοσμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2011) 2772] (ΕΕ L 130, σ. 1).